DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 6.	Katowice, dnia 24 kwietnia 1937 r.	Rok V.

TREŚĆ:

DOBRZE ZORGANIZOWANA SŁUŻBA DORĘCZEŃ, TO REKLAMA BEZ REKLAMY.

POCZTA.

34.

Druki adresowe i bezadresowe, nadawane przez „Reklamę Pocztową”.

Za ulgową opłatą w wysokości 40% taryfy pocztowej.

Decyzją Pana Ministra Poczt i Telegrafów Nr. PW. 601/47 z dnia 31. III. 1937 r. przyznana została „Reklamie Pocztowej“ w Warszawie i jej oddziałom ulga w wysokości 40% taryfy pocztowej przy nadawaniu druków adresowych i bezadresowych, wykonanych przez Reklamę Pocztową, w czasie do dnia 30 czerwca 1938 r. z zastrzeżeniem, że druki wykonane dla różnego rodzaju klientów nie będą nadawane łącznie, a klienci będą uiszczać Reklamie Pocztowej należności za porto w pełnej wysokości przewidzianej w taryfie, oraz że uprawnienia w zakresie ulg taryfowych nie podlegają cesji.

Druki adresowe i bezadresowe nadawane za ulgową opłatą muszą być opatrzone na stronie adresowej znakiem rozpoznawczym „Rep“, dotychczas przez Reklamę Pocztową używanym, z tą różnicą, że znak ten winien zawierać napis: „opł. uiszcz. got. Zarz. Min. P. i T. Nr. PW. 601/47/37 r.“ Inne napisy, dotyczące wysokości uiszczonej opłaty nie są potrzebne. Druki te winny być, tak jak dotychczas, nadawane na książkę nadawczą.

Reklama Pocztowa posiada oddziały w następujących miastach:

1) Kraków, Rynek Główny 33 — kierownik p. Andrzej Goldman.
2) Łódź, Traugutta 2 — kierownik p. Kazimierz Dumnicki.
3) Lwów, Słowackiego 4 — kierownik p. Tadeusz Zwoliński.
4) Poznań, Br. Pierackiego 12 — kierownik p. Józef Jałkiewicz.

Oddziały te mają tytuł firmowy: „Reklama Pocztowa Sp. z. o. o. Oddział . . . . . “.

Nr. PP. — 410 z dnia 8 kwietnia 1937 r.

35.

Artykuły nie dozwolone do przewozu w paczkach żywnościowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 3. IV. 1937 r. Nr. PW. 112/24 wyjaśniło, że w rozumieniu rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14. II. 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15, poz. 97) zarówno andruty służące do wyrobu ciast, jak i opłatki nie są artykułami spożywczymi i nie mogą być przesyłane w paczkach żywnościowych za opłatą ustaloną w poz. 23 taryfy pocztowej.

Nr. PP. 77 z dnia 12 kwietnia 1936 r.

36.

Przestrzeganie przepisów dewizowych i towarowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że urzędy i agencje pocztowe, przyjmując listy polecone zagranicę, nie umieszczają na nich przepisanej klauzuli „Kontrola dewizowa przeprowadzona", (Dz. U. M. P. i T. Nr. 8 z 1936 r. poz. 16 pkt. 1 ust. 4), co świadczyłoby, że nie stosują się do wydanych zarządzeń.

Jak liczne są tego rodzaju przypadki, świadczy fakt, iż jeden z urzędów wymiany na przestrzeni czasu jednego miesiąca zausterkował 157 listów poleconych nadesłanych z różnych urzędów i agencji pocztowych.

Stan taki nadal istnieć nie może i musi być bezwarunkowo usunięty.

W tym celu zarządzam, aby urzędy wymiany nie tylko zwracały tego rodzaju listy do urzędów nadawczych, celem przeprowadzenia kontroli dewizowej i umieszczenia na nich przepisanej klauzuli, lecz także donosiły o tym właściwym Dyrekcjom Okręgu Poczt i Telegrafów, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności służbowej.

Poza tym ustalono z zakresu spraw dewizowych i ograniczeń towarowych, że urzędy pocztowe:

a) nie badają, czy zaświadczenia Banku Polskiego, wzgl. zezwolenia Komisji Dewizowej są ważne;
b) nie stosują postanowień instrukcji dewizowej w odniesieniu do W. M. Gdańska;
c) przy wpłatach na konta czekowe P. K. O. żądają zaświadczeń Banku Polskiego, lub banków dewizowych;
d) przy wysyłaniu towarów do W. M. Gdańska żądają zaświadczeń walutowych, jakkolwiek towary te są wolne od zaświadczeń walutowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16, poz. 37 z 36 r.);
e) przyjmują weksle, wysyłane zagranicę, jakkolwiek nie są zaopatrzone przez Bank Polski lub banki dewizowe w przewidziane adnotacje.

Ostrzegam przeto, że za popełnianie wyżej wymienionych usterek będę pociągał winnych do odpowiedzialności służbowej.

Aby zapobiec wymienionym nieprawidłowościom — będą organa inspekcyjne przy sposobności rewizji urzędów i agencji pocztowych stwierdzały, czy zainteresowani pracownicy są dostatecznie zaznajomieni z instrukcją dewizową i z przepisami o kontroli wywozu towarów zagranicę.

Nr. PP. 10 z dnia 21 kwietnia 1937 r.

37.

Zrywanie znaczków z zagranicznych przekazów pocztowych.

Przypominając urzędom zarządzenie nr. PK. 21 z dnia 2 XI. 1933 r. ogłoszone w Dz. Zarz. Dyrekcji Okr. P. i T. Nr. 16 z dnia 15. XI. 1933 r. poz. 119 polecam, aby pracownik badający wypłacone przekazy zagraniczne przed wysłaniem ich do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. umieszczał na nich przy nalepionych znaczkach opłaty swoją szyfrę i ilość nalepionych znaczków w ten sposób: 1 War, 3 War.

Takie oznaczenie przekazów będzie dowodem, iż odpadnięcie względnie zerwanie znaczka nastąpiło poza urzędem oddawczym.

Nr. PRP. 31 z dnia 20 kwietnia 1937 r.

DĄŻENIEM PRACOWNIKA WINNO BYĆ SZYBKIE I SPRAWNE ZAŁATWIENIE KLIENTA.

TELEGRAF i TELEFON.

38.

Przyjmowanie telegramów meteorologicznych.

Państwowy Instytut Meteorologiczny żali się, że niektóre Urzędy pocztowo-telekomunikacyjne odmawiają przyjmowania telegramów meteorologicznych, nadawanych przez stacje, względnie obserwatorów meteorologicznych, co w dużej mierze utrudnia pracę Instytutowi.

Celem uniknięcia tych zażaleń polecam, by urzędy (agencje) ściśle przestrzegały postanowień art. 23, p. 3 b., ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie oraz § 29 p. c. ordynacji Telegraficznej zezwalających na bezpłatne przyjmowanie telegramów meteorologicznych nadawanych przez P. I. M., jego stacje i obserwatorów.

№ TE. 116 z dnia 20 kwietnia 1937 r.

39.

Zaległe należności telefoniczne i telegraficzne.

Wnioski o odpisanie względnie umorzenie zaległych należności telefonicznych i telegraficznych winny zawierać szczegółowe dane potrzebne do decyzji.

Na podstawie przedstawianych Dyrekcji wniosków o odpisanie względnie o umorzenie zaległych należności telefonicznych i telegraficznych w myśl przepisów zawartych w § 64, Tomu V. Tf. 4 oraz zarządzenia w sprawie wykazów należności telefonicznych i telegraficznych odpisanych z wykazów zaległości z dnia 15.XI.1934 r. № TE 501 (Dz. Zarz. № 21/34 r. poz. 221) Dyrekcja stwierdziła, że znaczna ilość urzędów p. t. nie przedstawia wyczerpujących sprawozdań, co powoduje niepotrzebną wymianę korespondencji, celem uzupełnienia przedmiotowych wniosków. Dla zapobieżenia tym niedokładnościom, Dyrekcja uzupełnia wymienione na wstępie zarządzenia następująco:

I. Do punktu Nr. 2.

We wniosku o odpisanie względnie umorzenie zaległych należności telefonicznych i telegraficznych należy według niżej podanej kolejności podać następujące dane potrzebne do ustalenia stanu faktycznego:

1) № stacji telefonicznej,
2) nazwisko i imię abonenta względnie dokładna nazwa firmy,
3) adres abonenta,
4) ewentualnie późniejsze zmiany adresu,
5) o ile adres dłużnika jest nieznany, należy podać jakie starania zostały poczynione, celem ustalenia jego adresu i dołączyć ewentl. zaświadczenia biur meldunkowych,
6) jeśli dłużnik wyjechał za granicę Państwa, należy podać jakie posiada obywatelstwo i dołączyć w razie możności odpowiednie zaświadczenie magistratu lub innego urzędu,
7) o ile za powstałą zaległość są dalsze osoby współodpowiedzialne (n. p. przy spółkach) należy każdego z nich wymienić osobno, przy podaniu okoliczności wymienionych w punktach 2—6,
8) datę zainstalowania stacji telefonicznej,
9) strefę, w której stacja telefoniczna się znajduje,
10) ewentualne dane odnoszące się do obliczenia kary umownej,
11) wyszczególnić zaległe należności według poszczególnych tytułów z nadmienieniem za jaki czas są obliczone i podać ogólną sumę zaległości,
12) czy poprzednie rachunki były płacone w terminie,
13) datę przedstawienia rachunku do zapłaty lub datę przesłania wezwania płatniczego,
14) datę wyłączenia stacji telefonicznej i czy wyłączenie nastąpiło w terminie. W razie przeciwnym należy podać powód opóźnienia,
15) datę zniesienia stacji telefonicznej z podaniem ważności opłat. O ile stację telefoniczną zniesiono na prośbę abonenta należy tę okoliczność zaznaczyć z nadmienieniem, kiedy wniosek na zniesienie wpłynął do urzędu,
16) czy urząd starał się uzyskać zaległość przez dobrowolną spłatę w ratach (jak, kiedy, wynik),
17) inne starania urzędu w myśl okólnika pf. № OJ. 400 z dn. 9.II.1937 r.,
18) datę i № wniosku egzekucyjnego oraz nazwę Urzędu Skarbowego do którego wniosek został skierowany,
19) majątek dłużnika wskazany przez urząd Urzędowi Skarbowemu (jaki, kiedy?),
20) daty ewentl. ponagleń wniosku egzekucyjnego,
21) wynik wniosku egzekucyjnego (np. egzekucja bezowocna, dłużnik jednak zarabia

100 zł miesięcznie w firmie . . . . , albo egzekucja bezowocna, dłużnik żyje z wsparcia przez krewnych i jest zarejestrowanym bezrobotnym, albo wniosek egzekucyjny zwrócono z powodu wyjazdu dłużnika do . . . . . . itp.),

22) o ile wysłane zostały następne dalsze wnioski egzekucyjne, należy podać dane dla każdego z osobna jak w punktach 18-21,

23) czy i jakie zdaniem Urzędu są widoki na ewentl. ściągnięcie zaległości (dane odnośne tego punktu należy podać tylko w razie dołączenia wyniku o bezowocnej egzekucji i przy wnioskach o umorzenie),

24) inne dane nie wymienione w powyższych punktach.

Wnioski należy przedstawić dla każdego abonenta telefonicznego odrębnym sprawozdaniem przy dołączeniu kompletu akt sprawy.

Wnioski powinny być ujęte treściwie i zwięźle.

II. Do punktu Nr. 3.

W sprawozdaniach odnośnie zaległych rachunków firm i osób przeciw którym toczy się postępowanie upadłościowe należy m. in. nadmienić, czy i kiedy została zgłoszona wierzytelność w sądzie.

III. Do punktu Nr. 5.

Półroczne sprawozdania o wyniku czynionych starań celem ściągnięcia zaległych należności telefonicznych i telegraficznych należy przedstawiać w formie wykazu zawierającego następujące rubryki: 1) Lp., 2) Nr. stacji telefon., 3) nazwa abonenta, 4) wysokość zaległości, 5) data powstania zaległości, 6) krótkie streszczanie stadium w jakim sprawa się znajduje i przeprowadzone starania urzędu w półroczu sprawozdawczym, celem ściągnięcia zaległości.

W półrocznych spawozdaniach należy wykazywać następujące zaległe należności telefoniczne i telegraficzne:

a) wszystkie zaległości odpisane zarządzeniem Dyrekcji,
b) zaległości trwające ponad 6 miesięcy nie przedstawione jeszcze Dyrekcji do odpisania,
c) zaległości zalegające przez krótszy okres czasu niż 6 miesięcy, przedstawione Dyrekcji do umorzenia,
d) umorzone zaległości wartości ponad 100 zł. o ile od chwili ich umorzenia nie upłynęło jeszcze więcej niż 3 lata.

W uwadze należy przy zaległościach pod pkt. b) podać „nie odpisane" a przy zaległościach pod pkt. d) „umorzone".

IV. Urzędy p. t., które zaliczyły w myśl § 64 Tomu V. Tf. 4 w ogólnym rachunku miesięcznym ściągnięte zaległości całkowicie lub częściowo (spłacane w ratach) — o ile te kwoty figurują w półrocznym sprawozdaniu mają przedstawiać niezależnie od arkusza, dołączonego do ogólnego rachunku miesięcznego bezpośrednio Oddziałowi T. E. Dyrekcji w terminie do dnia 5-tego następnego miesiąca wykaz tych wpłat, sporządzony na formularzu Nr. 1123. W tym celu należy zmienić wpis rubryki Nr. 1 na „Datę wpłaty" i rubryki Nr. 9 na „stan zaległości po wpłacie wynosi".

№ TE. 2422 z dnia 21 kwietnia 1937 r.

40.

Współpraca z centralą międzymiastową w Warszawie.

W myśl § 53 ust. 3 Regulaminu telefon. cz. I. (V. Tf. 3) w centralach o ruchu szybkim nie ma właściwego przygotowania połączeń.

W tym więc czasie, kiedy centrala międzymiastowa w Warszawie pracuje na szybkim ruchu nie mają zastosowania niektóre postanowienia wymienionego regulaminu telefonicznego, lecz w dalszym ciągu nadal obowiązuje zarządzenie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № TE 2065 z dnia 15. II, 1936 r. zawarte w Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 4 z 1936 r. poz. 37.

Ważniejsze różnice w manipulacji, które wynikają z postanowień § 53 ust. 3 Regulaminu (V. Tf. 3), przy pracy centrali warszawskiej na ruchu szybkim są następujące:

§ 13 ustęp 2-c. Uprzedzenia nie należy podawać do centrali wzywanej, lecz bezpośrednio do wzywanego abonenta, przy czym nie należy wymieniać numeru abonenta zamawiającego o ile to przy zamawianiu rozmowy nie było wyraźnie zaznaczone.

§ 41 ustęp 1. Zmiany zamówień, zawiadomienia o skreśleniu zamówień przekazuje się bezpośrednio do wzywanego abonenta.

§ 42 ustęp 2. Dotyczy tylko pracy na ruchu z oczekiwaniem.

§ 62 ustęp 4. Przy pracy na ruchu z oczekiwaniem wywoływanie trzykrotnie wzywanego abonenta, w wypadku jego nie odpowiadania, obowiązuje telefonistkę centrali wzywanej, a przy pracy na ruchu szybkim — telefonistkę centrali wzywającej.

§ 75 — Przy pracy na ruchu szybkim na obwodach bezpośrednich, zamówienia na rozmowy z uprzedzeniem uskutecznia się w sposób podany wyżej w wyjaśnieniu do § 13.

§ 77 ustęp 1. Obowiązuje tylko przy pracy na ruchu z oczekiwaniem.

§ 78 — Tak samo.

O każdorazowym przełączeniu obwodów międzymiastowych w pewnych kierunkach z ruchu szybkiego na ruch z oczekiwaniem i odwrotnie, centrala w Warszawie obowiązana jest zawiadamiać centrale współpracujące.

№ TE. 210 z dnia 23 kwietnia 1937 r.

ADMINISTRACJA.

41.

Wypłata zaopatrzeń emeryt. skarbowych.

Karty doręczeń i wykazy wypłaconych zaopatrzeń należy wysyłać do izb skarbowych (Wydziału Skarb. Wojewódz. Śl.) dwa razy t. j. 10-go i ostatniego dnia każdego miesiąca.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów pismem z dnia 14. IV. 1937 r. Nr. AK. 121 zarządziło, by urzędy pocztowo-telekom. odsyłały karty doręczeń i wykazy wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych do izb skarbowych (Wydziału Skarbowego Woj. Śl.) tylko dwa razy w miesiącu a mianowicie w dniu 10-tym każdego miesiąca za czas od 1 — 10 tegoż miesiąca i w dniu ostatnim miesiąca za resztę dni danego miesiąca.

Odpowiednią notatkę należy umieścić w instrukcji o wypłacie tych zaopatrzeń, ogłoszonej w Dz. U. Min. P. i T. Nr. 5 z r. 1933 poz. 33 punkt 10 — 14.

Nr. AKR. 63 z dnia 17 kwietnia 1937 r.

42.

Jednolita składka ubezpieczeniowa od wypadków.

Ministerstwo Opieki Społecznej na skutek uzyskanego porozumienia z Ministerstwem Poczt i Telegrafów ustaliło począwszy od dnia 1 stycznia 1937 r. jednolitą stawkę ubezpieczeniową od wypadków za **wszystkich** podlegających temuż ubezpieczeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" zaliczając ich do III kategorii 10 klasy niebezpieczeństwa. Składka ta wraz z jednolitym dodatkiem wynosi do dnia 31. XII. 1937 r. 0.85%.

Zaliczeniem tym zostały objęte wszelkie prace biurowe, roznoszenie i przewóz przesyłek pocztowych bez względu na rodzaj używanych pojazdów, urzędy teletechniczne i prace z konserwacją oraz budową linii związane, jak również wszelkie inne prace oraz czynności wykonywane we własnym zarządzie przez zakłady pracy wchodzące w skład przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

W związku z powyższym zarządzam, **aby począwszy od dnia 1 maja 1937** r. Urzędy i Agencje położone na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego **nie** zarachowywały i **nie** przekazywały składek za ubezpieczenie na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci osoby ubezpieczonej wskutek wypadku w zatrudnieniu, lub choroby zawodowej (ubezpieczenie wypadkowe) za:

1) pracowników umysłowych kontraktowych na czas nieokreślony (K. N. Um.)
2) pracowników umysłowych kontraktowych na czas określony (K. O. Um.)
3) pracowników niższych kontraktowych na czas nieokreślony (K. N. niż.) bez względu na rodzaj wykonywanych przez nich czynności a więc także szoferów.
4) agentów.
5) dozorców domowych.

Składki za pracowników wyszczególnionych od 1 — 6 będzie obliczała, zarachowywała i przekazywała Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów.

Natomiast urzędy położone na Górnośląskiej części Województwa Śląskiego będą nadal zaliczać i przekazywać składki od ubezpieczenia wypadkowego za:

1) siły kontraktowe zatrudnione przez określoną ilość godzin dziennie z powodu natężenia ruchu pocztowo — telekomunikacyjnego.
2) robotników teletechnicznych.
3) palaczy opłacanych z ryczałtów.
4) posłańców w służbie doręczeń, opłacanych przez agentów z przyznanych im ryczałtów.
5) uprzątaczy (czki).

Zarachowywanie i przekazywanie składek za ubezpieczenie wypadkowe w urzędach i agencjach położonych na terenie Śląska Cieszyńskiego pozostaje nadal bez zmian.

W związku z powyższym unieważniam zarządzenie z dnia 10 sierpnia 1934 r. Nr. AP. 52 ogłoszone w Dz. Zarz. Nr. 15 z 1934 r. poz. 141.

Jednocześnie polecam aby Urzędy i Agencje dokładnie wypełniały rubrykę „Charakter służbowy" w „wykazach składek do kas chorych".

Nr. SO. 52 z dnia 21 kwietnia 1937 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1937 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**